

14

Bölüm

TİROGLOSSAL KİSTLERİN TRANSORAL SUBMANDİBULAR YAKLAŞIM İLE EKSİZYONU

Doç. Dr. Ercan Akbay

Tiroglossal kistlerde standart cerrahi yaklaşım bilindiği üzere transkutanöz olarak gerçekleştirilen Sistrunk operasyonudur. Bu operasyonun alternatifi bir önceki bölümde tartışılan tiroglossal kistlerin transoral orta hat yaklaşım ile eksizyonudur. Transoral orta hat yaklaşımının alternatifi ise daha önceden literatürde tarif edilmemiş ancak kendi klinik uygulamamızda sınırlı sayıdaki vakada uygulamış olduğumuz transoral submandibular yaklaşım ile gerçekleştirilen modifiye Sistrunk operasyonudur. Bu bölümde adı geçen cerrahi tekniğin avantajları, dezavantajları, tekniğin detayları ve komplikasyonları üzerinde duracağız.

Avantajları: Transoral yaklaşımlar ile transkutanöz yaklaşımlar arasındaki avantaj ve dezavantaj karşılaştırmalarını bir önceki konuda tartışmıştık. Bu bölümde iki farklı transoral yaklaşım arasındaki avantaj ve dezavantajları karşılaştıracğız. Transoral orta hat yaklaşımına göre submandibular yaklaşımda ekspoju daha yüzeysel olduğu için tiroglossal duktus kistine ve hiyoid kemiğe ulaşmak daha kolay olacaktır (**Resim 1**). Oral kavite gibi dar bir alanda çalışırken cerrahi derinliğin önemi büyüktür. Basit gibi gözükse de bu çok büyük bir avantajdır. Transoral transfrenulum yaklaşım esnasında ekarte edilecek kas kitlesi çok daha fazla olduğu için ağız tabanı ödemi de o oranda büyük olmaktadır. Ancak transoral submandibular yaklaşım tekniğinin önemli bir avantajı da ağız tabanı ödeminin daha hafif oluşudur.

Dezavantajları: Transoral orta hat yaklaşımında arteria fasiyalis, nervus lingualis ve nervus hipoglossus gibi nörovasküler yapılara ait komplikasyonlar gözlenmezken, transoral submandibular yaklaşım ile tiroglossal duktus kistlerinin cerrahisinde nörovasküler komplikasyon riski vardır. Cerrahi süre eksternal yaklaşıma göre daha uzundur ancak transoral orta hat transfrenu-